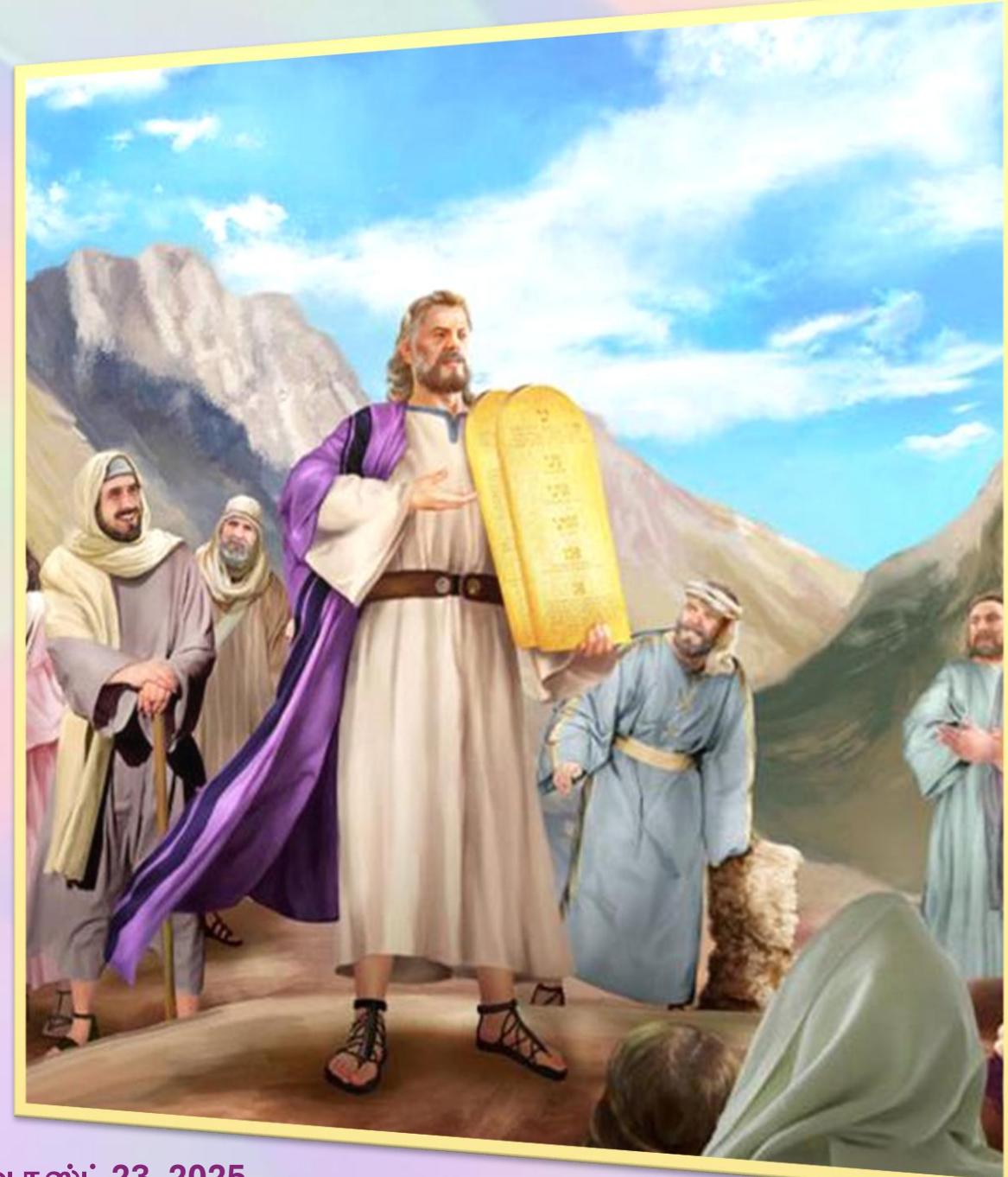


சீனாயில்

இடன்படிக்கை



“நான் எகிப்தியருக்குச் செய்ததையும், நான் உங்களைக் கழுகுகளுடைய செட்டைகளின்மேல் சுமந்து, உங்களை என்னண்டையிலே சேர்த்துக்கொண்டதையும், நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் என் வாக்கை உள்ளபடி கேட்டு, என் உடன்படிக்கையைக் கைக்கொள்வீர்களானால், சகல ஐனங்களிலும் நீங்களே எனக்குச் சொந்த சம்பத்தாயிருப்பீர்கள்; பூமியெல்லாம் என்னுடையது. நீங்கள் எனக்கு ஆசாரிய ராஜ்யமும் பரிசுத்த ஜாதியுமாய் இருப்பீர்கள் என்று நீ இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்லவேண்டிய வார்த்தைகள் என்றார்.” யாத்திராகமம் 19:4-6



செங்கடலை கடந்தது இஸ்ரவேலுக்கு மைல்கல்லாக இருந்தது.
இரண்டாவது மைல்கல் தேவனுடைய வாயால் நியாயப்பிரமாணத்தை
பிரகடனப்படுத்துவதாகும்.

அத்தருணத்தில், இஸ்ரவேல் பரிசுத்த தேசமாக பிறந்திருந்தது. அதன்
இருப்பை நிர்வகிக்கும் விதிகளைப் பெற்றது.

ஆனால் அவை வெறும் மத, சமூக அல்லது சுகாதார சட்டங்களை
விட அதிகமாக இருந்தன. பத்து கட்டளைகள், எல்லா சட்டங்களுக்கும்
அடிப்படையானது, அது தேவனுடைய குணாதிசயங்களின்
வெளிப்பாடாக இருந்தது, எனவே, அது இஸ்ரவேலுக்கு மட்டுமல்ல,
தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் பொருந்தும்.

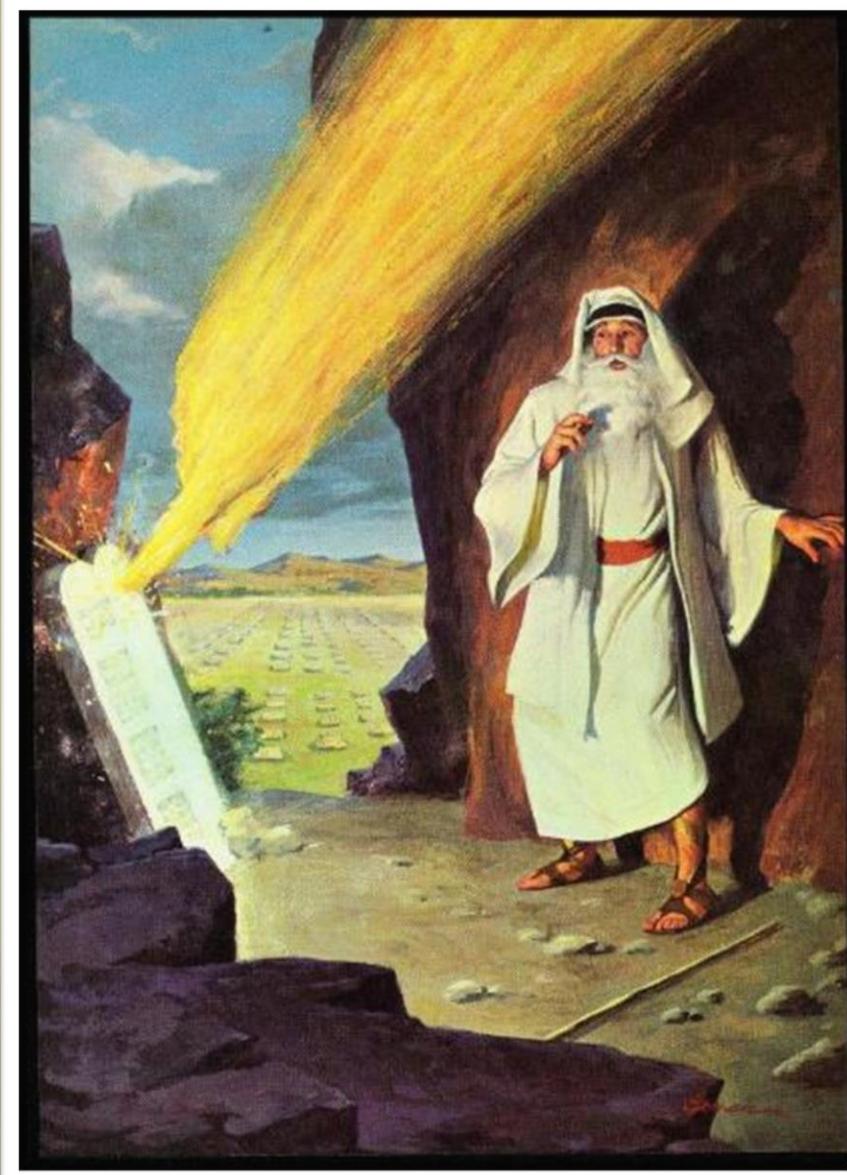


➤ நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தல்:

- கட்டளைகளை பெறுபவர்கள் (யாத் 19:1-8)
- கட்டளைகளை கொடுப்பவர் (யாத் 19:9-25)
- பத்து கட்டளைகள் (யாத் 20:1-17)

➤ நியாயப்பிராணத்தின் அர்த்தம்:

- நியாயப்பிரமாணத்தின் அர்த்தம்.
- வாக்குத்தத்தமான நியாயப்பிரமாணம்.
- நியாயப்பிரமாணம் ஒரு முடிவாக.



நியாயப்
பிரமாணத்தைக்
கொடுத்தல்

கட்டளைகளை பெறுபவர் கள்

“நான் எகிப்தியருக்குச் செய்ததையும், நான் உங்களைக் கழுகுகளுடைய செட்டைகளின்மேல் சுமந்து, உங்களை என்னண்டையிலே சேர்த்துக்கொண்டதையும், நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்கள்..” (யாத் 19:4)

தேவன் ஏன் இஸ்ரவேலரை எகிப்திலிருந்து அழைத்து வந்தார்?

அவரை சேவிக்க (யாத். 5:1; 7:16; 8:1, 20; 9:1, 13; 10:3). அவரை சேவிப்பதால், அவர்கள் மிகப்பெரிய பயன்களை பெற்றுக்கொள்வார்கள் (அவற்றுள் கானான் தேசமும் ஒன்று).

எகிப்திலிருந்து அவர்கள் புறப்பட்ட முன்றாம் மாதத்தில் அவர்கள் சீனாய் மலையின் அருகே முகாமிட்டனர். அங்கு தான் இஸ்ரவேல் தேசம் உருவாக்கத்திற்கான அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டது. தேவன் அவர்களுடன் ஒரு உடன்படிக்கையை முன்மொழிந்தார், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டனர் (யாத். 19:1-8).

உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், இஸ்ரவேல் என்னவாகும் (யாத். 19:5-6)?

பரிசுத்த ஐனங்கள்

அவர்கள் தங்களை தேவனுக்கு அற்பணித்து, அவருடைய குணத்தை வெளிப்படுத்துவார்கள்.

ஆசாரியர்களின் இராஜ்யம்

அவர்கள் மற்றவர்களை தேவனுடைய இணைத்து, அவருடைய நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுப்பார்கள்

தேவனிடமிருந்து ஒரு விஷேச பொக்கிஷம்

தேவன் இஸ்ரவேலைக் கொண்டு உலகிற்கு தம்மை பற்றிய அறிவை கொண்டு ஒளிர் செய்யும் ஒரு ஒளியலை வரிசை யாக மாற்றுவார்



நியாயப்பிரமாணத்தை கொடுப்பவர்

“கர்த்தர் சீனாய்மலையின்மேல் அக்கினியில் இறங்கினபடியால், அது முழுவதும் புகைக்காடாய் இருந்தது; அந்தப் புகைக்குளையின் புகையைப்போல எழும்பிற்று; மலை முழுவதும் மிகவும் அதிர்ந்தது.” (யாத் 19:18)



சீனாயில் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் விளக்கக்காட்சி மிகச் சிறந்ததாகவும் தீகிலுாட்டும் விதமாகவும் இருந்தது(எபி. 12:18-21). யாரும் அப்படிப்பட்ட விஷயத்திற்கு தயாராக இல்லை. எனவே, தெய்வீக மகிமையால் விழுங்கப்படாமல் இருக்க, மக்கள் முன்கூட்டியே தங்களை தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு, பொருத்தமான தூரத்தை பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது (யாத். 19:10-12). ஏன் இப்படி ஒரு நிலைப்பாடு தேவைப்பட்டது?

தேவன் அவர்களிடம் பேசவிருந்த வார்த்தைகள் அவருடைய சொந்த குணத்தின் வெளிப்பாடாகும். அவர்களுக்கு கீழ்ப்படிவது வாழ்க்கை; அவர்களுக்கு கீழ்ப்படியாமல் போவது மரணம். “பத்துக் கற்பனைகளாகிய உடன்படிக்கையின் வார்த்தைகளின்” தீவிரத்தையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் இஸ்ரேல் முழுமையாக அறிந்திருக்க வேண்டும் (யாத். 34:28).

நியாயப்பிரமாணத்தின் இரண்டு பதிப்புகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன: ஒன்று யாத்திராகமத்தின் தொடக்கத்தில், மற்றொன்று கானானுக்குள் நுழைவதற்கு முன்பு மோசேயின் இறுதி உரைகளின் ஒரு பகுதியாக. அதன் விளக்கக்காட்சியில் அது பயமுறுத்துவதாக தோன்றினாலும், நியாயப்பிரமாணம் தேவனுடைய சிறந்த குணத்தை பிரதிபலிக்கிறது: அன்பு (ரோ. 13:10).



பத்து கட்டளைகள்

“உன்ன அடிமைத்தன வீடாகிய எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே.” (யாத் 20:2)

தேவன் அதன் முதன்மையான செயல்பாட்டை தெளிவுப்படுத்துவதன் மூலம் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறார்: “உன்ன அடிமைத்தன வீடாகிய எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே.” (யாத். 20:2). கட்டளைகளை கவனிப்பது, நமக்கு, மீட்பிற்கான பதில். இது பெறப்பட்ட அன்பிற்கான அன்பின் பதில்.



“அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது” (ரோ. 13:10)

தேவனை நேசிப்பது (உபா. 6:5; யாத். 20:3-11)

நம் வாழ்வில் தேவனுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அவரை மதிக்கவும், வணங்கவும் வேண்டும்.

தேவனை எந்த விக்கிரகத்தாலும் மாற்றாமல் அவரை வணங்க வேண்டும்

தேவனுடைய பெயர், நற்பெயர் மற்றும் குணத்தை வணங்குங்கள்

அவருடைய ஒய்வு மற்றும் ஆராதனை நாளான ஒய்வு நாளை கனம் பண்ணுங்கள்

அயலானை நேசிப்பது (லேவி. 19:18; யாத். 20:12-17)

பெற்றோரை மதிக்கவேண்டும்

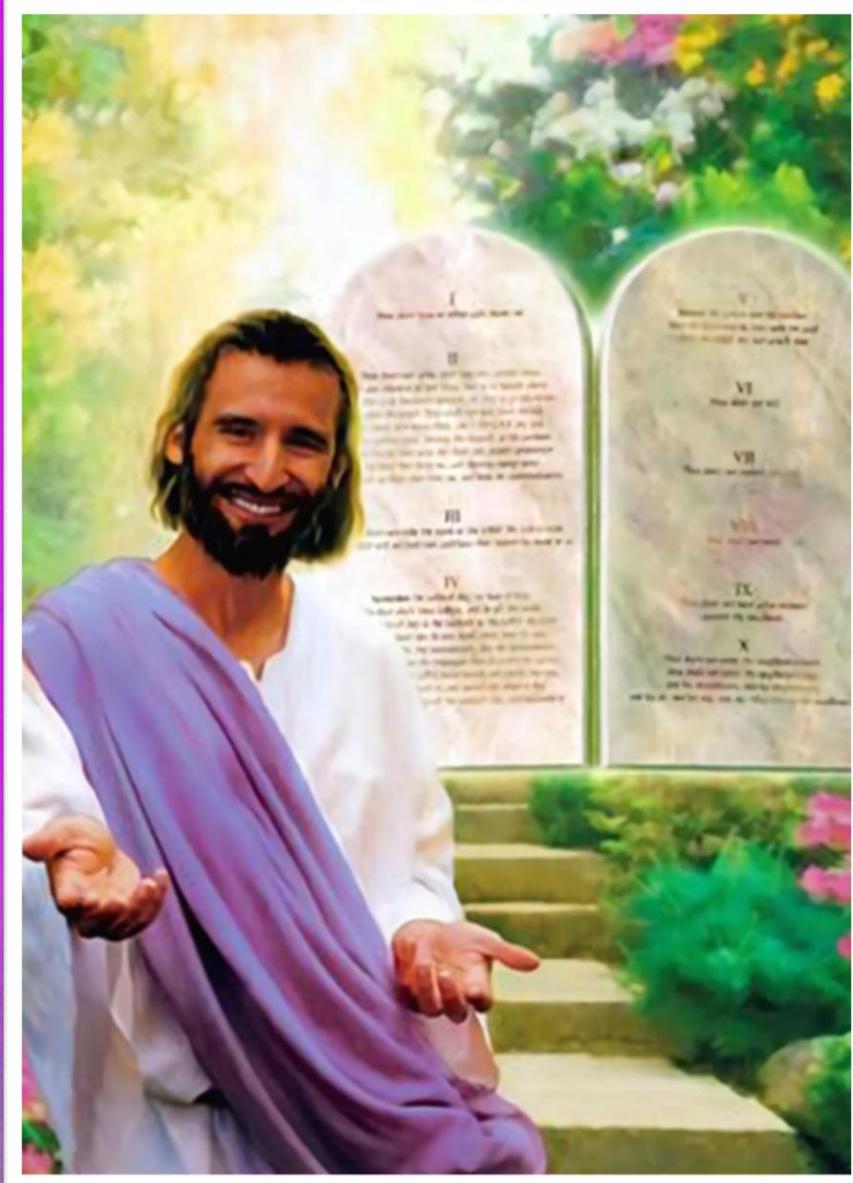
ஜீவனை மதிக்கவேண்டும்

திருமணத்தை மதிக்க வேண்டும்

ஜனங்களுடைய சொத்துக்களை மதிக்க வேண்டும்

மற்றவர்களின் நற்பெயரை மதிக்க வேண்டும்

எந்த சுயநல ஆசைகளும் நம் குணத்தை கறைப்படுத்தாதபடிக்கு நம்மை மதிக்க வேண்டும்.



நியாயப் பிரமாணத்தின் அர்த்தம்



நியாயப்பிரமாணத்தின் செயல்பாடு

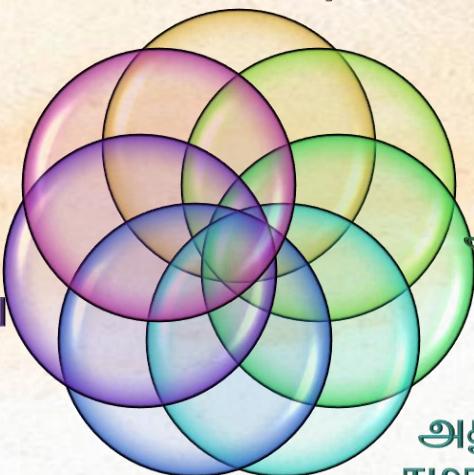
“இவ்விதமாக, நாம் விகவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்கு நியாயப்பிரமாணம் நம்மைக் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வழிநடத்துகிற உபாத்தியாய் இருந்தது.” (கலா 3:24)

நியாயப்பிரமாணத்தின் சில செயல்பாடுகள் என்ன?

அது தீமையை விட்டு
நம்மை விலக்கி
வைக்கிறது(சங்.

119:104)

நம்மை
கிறிஸ்துவுக்கு
நேராக
நடத்துகிறது
(கலா. 3:24)
அது நம்
பாவத்தை
சுட்டிக்காட்டுகிறது
(ரோ. 7:7)



அது நமக்கு செழிப்பை
தருகிறது (யோச. 1:8)

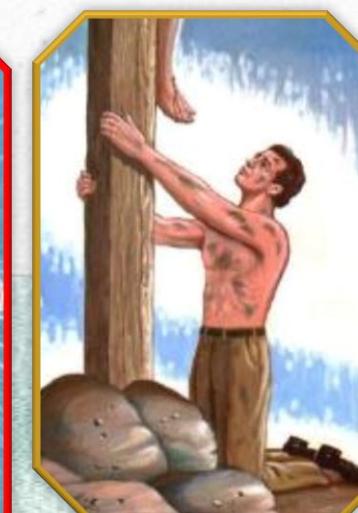
அது நமக்கு
சமாதானத்தை
தருகிறது(சங்.
119:165)

அது நமக்கு
ஞானத்தை
தருகிறது(உப
ா. 4:6)

அது சுதந்தரத்தை
கொடுக்கிறது
(யாக் 2:12)

இரட்சிப்பு அதன் செயல்பாடுகளில் இல்லை(கலா. 2:16). கட்டளைகள் என்பது நமது பாவங்களை பிரதிபலிக்கும் ஒரு கண்ணாடி போன்றது (யாக் 1:23-25).

கண்ணாடியை உடைப்பதால் கறைகள் நீங்காது; அதை புறகணிப்பதால் கறைகள் நீங்காது. ஆனால் “கண்ணாடி” (கட்டளைகள்) இல்லாமல் நாம் (பாவத்தால்) கறைப்பட்டுள்ளோம் என்பதையும், நம்மை சுத்தகரிக்க “கைக்குட்டை” “கிறிஸ்து” நமக்கு தேவை என்பதையும் நாம் அறியமாட்டோம்.



வேதம் தெளிவாக கூறுகிறது: கற்பனை நன்மையாய் இருக்கிறது (ரோ. 7:12); அதைப் பற்றி தியானிப்பது ஒரு மகிழ்ச்சி (சங். 1:2). “உமது வேதத்தில் நான் எவ்வளவு பிரியமாயிருக்கிறேன்! நாள்முழுதும் அது என் தியானம்.” (சங். 119:97).

வாக்குத்தத்தமான நியாயப்பிரமாணம்

“இவன் உங்களுக்காகவும், லாவோதிக்கேயருக்காகவும், ஏராப்போலியருக்காகவும், மிகுந்த ஜாக்கிரதையுள்ளவனாயிருக்கிறானென்பதற்கு நான் சாட்சியாயிருக்கிறேன்.” (உபாகமம் 4:13)



எபிரேயத்தில், பத்து கட்டளைகள் மூன்று முறை குறிப்பிட்டால், அவை “பத்து வார்த்தைகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன (யாத். 34:28; உபா. 4:13; உபா. 10:4).

இதைப் பற்றி நாம் யோசிப்போம். நாம் ஒருவரிடம், “நான் உங்களுக்கு என் வார்த்தையை கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்லும்போது என்ன அர்த்தம்?

உண்மையில், நான் உங்களுக்கு எதையும் கொடுக்கவில்லை; நாங்கள் உங்களுக்கு ஒரு வாக்குறுதி அளிக்கிறோம். நாங்கள் உறுதியான ஒன்றை செய்யப் போகிறோம் என்று உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறோம்.

எனவே, எபிரேய மூல வார்த்தையான “தாபர்”, “வார்த்தை” அல்லது “வாக்குறுதி” என்று மொழி பெயர்க்கப்படலாம்

உதாரணம்: “அவர் தம்முடைய தாசனாகிய மோசேயைக்கொண்டு சொன்ன அவருடைய நல்வார்த்தைகளில் (தாபர்) எல்லாம் ஒரு வார்த்தையானாலும் (தாபர்) தவறிப்போகவில்லை.” (1 இராஜாக்கள் 8:56).

பத்து கற்பனைகள் என்பது தேவன் நமக்கு கொடுக்கும் பத்து வாக்குறுதிகள், அவை நம்மை சரியான பாதையில் வழிநடத்தும் நோக்கம் கொண்டவை.



நியாயப்பிரமாணமே ஒரு முடிவாக

“எப்படியென்றால், அவர்கள் தேவநீதியை அறியாமல், தங்கள் சுயநீதியை நிலைநிறுத்தத் தேடுகிறபடியால் தேவநீதிக்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்கிறார்கள்.” (ரோமர் 10:4)

ரோமர் 10:4ல் பவுல் கட்டளைகளுக்கு பயன்படுத்திய “முடிவு” என்ற வார்த்தை “டெலோஸ்” ஆகும். இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன?

முதன்மை பொருள்: ஒரு வரம்பு அல்லது நோக்கமாக குறிக்கப்பட்ட புள்ளி. உட்க்குறிப்பு (இரண்டாம் நிலை அர்த்தங்கள்): முடிவு, முற்று, விளைவு, நோக்கம். அதன் குறிப்பிட்ட பொருள் அது பயன்படுத்தப்படும் வாக்கியத்தால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

இதை கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவு” என்று மொழிபெயர்த்தால் இயேசுவின் மரணத்திற்கு பிறகு இனி எந்த கட்டளைகளும் இல்லை. எனவே, பாவம் இல்லை. பவுல் தன்னில் தானே முரண்படுகிறார் (ரோ. 7:7).

“கிறிஸ்து தான் நியாயப்பிரமாணத்தை சுட்டிகாட்டும் புள்ளி” என்று நாம் மொழிபெயர்த்தால், பவுல் ஒரு நிலையாக இருக்கிறார், ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணம் இன்னும் நடைமுறையில் உள்ளது, மேலும் அது நம்மை கிறிஸ்துவிடம் அழைத்து செல்கிறது (ரோ. 3:31; கலா. 3:24).

